

Дъждътъ завалѣ по-силно. Гръмъ следъ гръмъ се заредиха и ревѣха. Тримата пжтници бързаха... Цѣла нощъ ще пжтуватъ тѣ, но ще стигнатъ, ще видятъ татка си!.. Живъ ще го видятъ!... Мислѣха си тѣ.

Бурята зарева още по-страшно. Настжпи черна, непрогледна нощъ. Майката прострѣ ржце, подслони край себе си

дветѣ деца и спрѣ. Не се виждаше нито на една крачка предъ тѣхъ. Краката имъ потѣваха въ лепкавата калъ на селския пжтъ. При блѣсъка на силна свѣткавица тѣ съзрѣха наблизо шосето, а край него и едно ханче.

Дѣлчо грабна братчето си на грѣбъ и побѣгна къмъ ханчето. Майка имъ затича следъ тѣхъ.

Току що прескочиха вратата на ханчето, блѣсна ослѣпителна свѣткавица и въ сжщия мигъ трѣсна страшенъ, оглушителенъ гръмъ... Стъклата на прозорцитѣ на ханчето звъннаха и много отъ тѣхъ се посипаха на парчета. Всички хора, които се бѣха скрили въ ханчето, се залюлѣха, потрепераха... Смяани, тѣ погледнаха навънъ и видѣха